

Universitätsbibliothek Wuppertal

Epistolæ obscurorum virorum

cvm inlvstrantibvs adversariisqve scriptis

Textvs

Hutten, Ulrich von

Lipsiæ, 1864

3. Iohannes Cochlearius

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-976](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-976)

Et quod cecidit et pessimus elidit,
 Tu iterum fers et non es Doctor iners.
 Te ergo laudo et manibus applaudo
 Et semper grator, ut sis bonus amator
 5 Horum librorum, qui non sunt Dominorum,
 Qui se persuadent, scientia quod madent,
 Sed qui puellis inserviunt tenellis,
 Et qui detergent quæ sordida inhaerent;
 Sic tuum nomen sortitur bonum omen,
 10 Et eris clarus, obscurus et perrarus,
 Et lux per totum: hic finit meum votum.

Ego etiam volebam aliquod doctissimum scriptum addere, sed multo magnum est, ut intret in hunc librum, et etiam valde timeo, quod homines illi me exrideant, quando aliquid omitto. Nuper enim scripsit ad me affinis meus, quod
 15 sint tales homines Philosophistici qui omnia per pectinem linei trahunt et ad scamnum cædunt quæ aliquis interdum omittit, licet non hoc facit libenter, quia non incidunt uni semper omnia, et unus se non potest semper recordare omnia. Et liber meus, quem ego volo edare, magnus est, et scribitur in eo de omnibus artibus, quomodo puer illas legere debet. Inter his dico tibi gratiam, te volueris in me meminere, et nomen meum clarificare, ego vicissim in te meminar, et semper nomen tuum clarificam, non aliter quam Sol in medio die clarificat obscurum meum locum, in quem eo, quando volo solus esse. Vale iterum optissime.

3.

25 Iohannes Cochlearius
 alias Löffeler natus
 proximo actu Baccalauriaturus et Baccalareandus
 postea etiam Magistrandus et sic ad altiora
 Dominum Casparum
 30 vel ut vulgus dicit
 Casparum Stomabus,
 germanice Rindmaul,
 in profundissimum omnium salutem barathrum
 et abyssum æternaliter devovet.

35 Longum tempus est, cum ad me scribebatis, quid faceret Durandus Muscerda, quem diu diligivistis tam vehementer, uti equa, mula, duæ et ambæ esurientia diligunt versicolore straminis vel fœni; Et ego etiam cito vobis omnia bona de illo distribuisssem, secundum illud, quod scriptum est, Communiceo vero qui instruitur in sermone cum eo qui instituit, omnia bona; et iterum
 40 dicitur proverbialiter, 'Amicorum omnia sunt communia', sed non potui ci-

⁴ gratuor edd. ¹⁵ per pect. trah. et ad sc. cædere] *durch den Kamm ziehen und an die Bank schlagen.* textoriæ artis vocabula Germanica. ¹⁷ incidunt omn.] *alles einfällt,* in memoriam veniunt omnia. ^{35,36} Muscerda] *stercus murium.* ³⁹ Communiceo] cf. *Paul. ep. ad Galat. VI. 6.*

tius perfectionare hanc litteram, quia tam multa sunt, quod de illo scribere oporteo. Et certe nescio, a quo incipere debeo, uti dicitur 'Nescio ubi faciam dici primordia luctus': Homo est ille Durandus, non ut alii homines, sed homo singularisticus. Quando illum iam videbas, gravareris, quod illum non sit antiquus ille Durandus, secundum illud, Eheu quantum mutatus ab illo Hectore.⁵ Cum enim erat adhuc iuvenis socius de trigindi octo vel novendecim annis, fuit vehementer subtilis et humilis, et avia mea dicebat, quod non fuit stultior iuencus in toto urbe, quam Durandus est, sed iam crassus et densus est, et non magis habet primam formam, os habet sicut porcus, et labia sua dant bona farcimina iecorum; foramina nasorum suorum sunt tam rotundiformia, ut¹⁰ ianua domus, sicut iterum dicitur, 'per ianuam venimus in atrium'; nam tam parva sunt, ut vix currus plenus frumento vel fœno, licet quatuor equi illum trahunt, potest invehere. Oculi tam rubicundi sunt, quam oculi columbarum, secundum illud, Oculi tui oculi columbarum. Se ipse etiam non novit, et imaginat sibi, quod sit Magister super omnes, et omnes scientificas devoravit, cum¹⁵ tamen vix est Magis duo, vel etiam Magis unus; cum enim nuper una ancilla paupera illum rogavit, Domine Magistre, quid facere debeo, ut etiam aliquid pro me fero? non potuit bonus socius respondere, secundum illud, 'Obstupere omnes intentique ora tenebant'. Et iterum adagialiter loquitur 'Fessus languor occupat artus'. Nam semper unum malum comitat alterum. Et cum postea²⁰ interrogavit illum, dicere, ubi optimus sarcinator calceorum habitaret, iterum non potuit respondere. Nihilominus se miscet semper inter alios, qui longe plus sunt quam Magister, quam ille est, secundum illud, 'Velut inter ignes luna minores', et sicut stercus muris inter piper, sed omnes illum habent pro stulto. Cum inter illos venit, tunc dicunt, Venite huc, mi Dominus Durandus,²⁵ et sedete super nos, et cum ipse facit, tunc rident in corde, quod tam simplex est, et non intelligit verba honoris. Nuper voluit disputare inter compagiam, quomodo primus homo in initio factus est, et dixit, quod factus est ex glutine et terra, et quod hoc audiverit in una nuptia a viro illustro; Et cum alter respondebat, quod non, homo factus est non ex glutine, unde enim³⁰ venerat illum gluten? quia nondum mactatus erat vitulus, ex quo gluten facitur, sed ex terra et limo, ipse dicebat: vos estis stultus, quod hoc creditis; nam si homo tantum factus est ex limo et terra, et non ex glutine, ego me iam super sententiam vestram totum in frusta et in duo risissem, secundum illud, 'Auditum admissi risum teneatis amici': quomodo enim limus potest si³⁵ mul tenere terram? gluten vero tenet terram ad invicem, ne potest de invicem cadere: super qua acuta quidem responsione omnes admiraverunt; sed tamen putaverunt, quod non crevit in horto suo, aut in fimo suo. Fuit etiam nuper in compagna rusticorum, et cum illis disputare voluit, quomodo stilus in axe prius fuit, quam axis ipsa, sed rusticus vinctus est, quod stilus in axe omnino⁴⁰ penitus non prius fuit, quam axis ipsa; sed per axem primum ab arbore abscissus est, et si se non dedisset victum, axem dedissent ipsi ad gustandum;

² Nescio ubi dicatur. ⁵ Hei mihi, qualis erat, quantum mutatus ab illo Hectore. *Verg. Aen. II. 274. sq.* ⁸ iuencus] *pro iuvenis.* ⁹ labia etc.] *ex quodlibetis.* ¹³ illud] *Cantic. I. 14.* ¹⁵ Magister] *cf. Ep. II. 23.* ¹⁸ pro me fero] *vor mich bringe, proficiam.* *Obstup.] cf. Ep. I. 92.* ¹⁹ Fessus] *„Conticuere, sopor fessos complectitur artus”.* *Verg. Aen. II. 253.* ²³ illud] *Hor. Od. I. 12, 47. sq.* ²⁴ sterc. mur. int. pip.] *Germanice Mäusedreck und Coriander.* ³¹ lutem s. luten edd. ³⁵ illud] *Hor. art. poet. 5.* ⁴¹ ipse ed. s. a.

sed quia se relinquit vinci, iam omnes dicunt, quod Dominum Durandum est bona Politista, et egregie studuit. Ideo etiam ad omnes compagnias vocatur. Et spero iam quod poterit aspectum suum foras ducere. Est enim homo sapidissimus in prudentia, et scit se invenire in omnes homines; et quando quis aliter de eo loquit, et hoc non vult credere, tunc reprehendit illum pro stulto, et non vult cum illo circumire. Multo magis de illo scribere possem, sed hæc tantum vobis in aurem scribo, et peto, ne felem aut gallinam relinquatis ex ea eradere. Non enim multa sumerem, quod hæc experiat. In futuro plura vobis scribam. Interea et vos mihi scribite, quid faciatis, et quando vos in itinerem dare vultis, sicut dicitur, Tota hominis vita nil nisi peregrinatio est. Valet et semper magis valet.

4.

Lambonius Forestus,

poeta carminativus bene constitutus et mox emeritus

Salutem Poeticanam dicit

Domino Citrino Schnabelio

Poetistriae artis et quæ illi adhærent

Candidato meritissimo.

Citrine, qui claris quondam fiducia rerum

Spem fructus avidæ vita pudenda tuæ

Gratia magna Iovi rapias tam chara licebit

Oscula, nec tenebris mors adoperta caput.

Cum tibi succurrit meritorum obliviam nostro

Amplius in lucro verba notata mero.

Quadrupedes inter rapidi, quot in urbe figuræ

Casus inest illis nec sua verba fide,

Nil adeo fortuna gravis quam gramina pasta

Non honoranda tuis consiliumque fugit.

Est via declivis de tota flumina terra.

Lucifer e cælis semper amarus erit.

Quid multa? studium calcatis sordibus uvis.

Est pretium parve vulnera cordis ope

¹⁰ dicitur] Cf. Ecclesiastæ VII. 1.

¹⁶ Gelbschnabel. ¹⁹ quond. f. rer.] Ovid. V. Trist. VI. 1. ²⁰ Spem. fr. av.] Ovid. II. ex Ponto III. 16. vita pudenda suo est: Ovid. IV. Trist. III. 48. ²¹ Gr. m. Iovi] Tibull. I. 4, 23. rap. ... lic. Osc.] Id. I. 4, 53. ²² ten. m. a. cap.] Id. I. 1, 70. ²³ Non tibi suce.: Ovid. Ep. IX. 67. mer. o. n.] Ovid. I. Trist. V. 53. ²⁴ A. in l.] Ibid. III. 68. verba n. m.] Ovid. I. Amor. IV. 20. ²⁵ Q. i. rap.] Ovid. Art. am. I. 629. ²⁶ Casus inest illic] Ovid. Art. am. II. 40. ²⁷ Nil ad. f. gr.] Ovid. IV. ex Ponto IV. 5. quam gramine p.] Ibid. VIII. 41. ²⁸ Consiliumque fuit] Ovid. Fast. II. 276. Consilium fugiunt: Ovid. Trist. V. 32. ²⁹ Est v. decl.] Ovid. Met. IV. 432. de clivis edd. primæ. de t. fl. t.] Ibid. VIII. 836. ³⁰ Luc. e toto: Cons. ad Liv. 407. ³¹ calc. s. u.] Ovid. Met. II. 29. ³² Et pretium plena: Tibull. I. 9, 52. vuln. e. o.] Ovid. I. ex Ponto III. 22.